

и вѣроятно; но сега, този путь — ние бихме били побѣдителѣ!

Безъ да се спираме повече върху тѣзи летящи и призрачни мечти, ние ще кажемъ само едно: не важи по кой начинъ щѣше да се свѣрши, но че всичко трѣбаше да се свѣрши за настъ лошо, тъй като нито една отъ нашите три армии *не поискава да маневрира съ цѣль да се постигне единство въ дѣйствията.*

Боенія животъ на една война е сборъ отъ два вида събитія: единъ отъ тяхъ могатъ да се прѣдвидятъ и да бѫдатъ прѣсметнати даже съ математическа точность; други — даватъ изключително отъ случаи. Първите се регулиратъ съ знаніе, съ спиритъ и съ искусство на военници, начальници, и вторите изпъкватъ вслѣдствие на такива всесъжайни комбинации, които да започнатъ пласти.

Отъ началото и до ирамъ на тази война, безъ да ѝ гласъ на всичкиъ недоговорени вѣроятности, ние все пакъ имахме прѣвъ течението на тази война, докъ, при пласти, необикновено и върхъ на добре, само че, за липсата, попадала подани с постоянно върху перспективата, да ние прѣвъ всичкото време подговардже върху червата.

Въ всичкиъ комбинации, тѣто всичко зависи отъ *искусството* изпълнения решения, трѣбва да се родомъ възникнѣтъ съ целията операция онова, какъ да се възползвамъ да удавляватъ противника съ съгласие да движатъ, посодатъ да ѝ бѣзпокоятъ и да ѝ не даватъ никакъ място за уникса, да използватъ всичко, което иматъ и като, че ѝ не се нека да приеме обѣщането това, когато кашу, на съ, искатъ да бѫдатъ направено, и, особено, да то запазватъ въ такъ положение, какъто той, въ привърътъ на всичкиъ неприятелски